

Godtkøbslykke. Hvilke Bryster han end havde diet — en Dronnings eller en Tiggerskes — Høvdingeblod rullede der i hans Aarer, og han krævede Plads til Højbords ved Livets Taffel blandt Jordens frie og udkaarne Mænd.

*

*

*

Saaledes skete det da, at Peter Andreas i sin voksende Mistillid til den Levevej, han havde valgt, efterhaanden tabte de sidste Rester af Modstandskraft overfor de mangeartede Fristelser, den store By rummede for et ungt og levelystent Menneske, og for en Tid sank temmelig dybt tilbunds i dens Bærme. Han tilbragte tilsidst sin meste Tid paa Kaféer, i Billardstuer, hos Venner og Veninder, og skabte sig en udstrakt Bekendtskabskreds blandt den Slags Mennesker, der har deres egentlige Hjem paa Gaden. Det var fortrinsvis unge Forretningsfolk, der udgjorde hans Selskab. Med Universitetskredse havde han saa at sige ingen Forbindelse, da han ikke var Student. Derimod undgik han ikke at komme i Berøring med den vidtforgreneede literære og kunstneriske Halvverden, der allerede den Gang begyndte at spille en fremtrædende Rolle i Byens Liv. Sammen med en af sine Bekendte kom han en Aftenstund ind i et gammeldags Konditori ved Vestervold, mellem